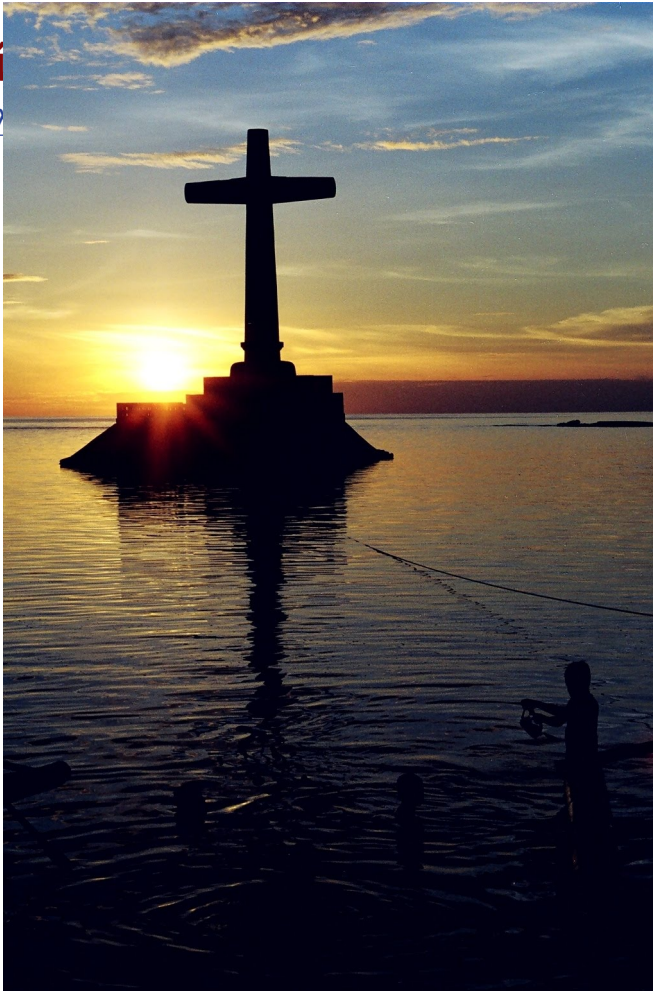

«Ψυχή μου, ψυχή μου, ἀνάστα, τί

καθεύδεις;»

Εἰσαγωγή, νεοελληνικὴ ἀπόδοσις, σχόλια: Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης Συμεών

Ὁ Μέγας Κανὼν, ποὺ συνέθεσε ὁ ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Ἱεροσολυμίτης, ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κι ἓνας ἀπ' τοὺς πιὸ ἐξέχοντες ἐκπροσώπους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεώς μας, εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ὑπέροχους καὶ περισσότερο γνωστοὺς ὕμνους στὸ ἐκκλησιαστικὸ πλήρωμα. Ψάλλεται τμηματικὰ τὶς τέσσερις πρῶτες ἡμέρες τῆς Καθαρῆς Ἑβδομάδας καὶ ὁλόκληρος τὴν Πέμπτη τῆς ε' ἑβδομάδας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἀποτελεῖ ἓνα ἐγερτήριο σάλπισμα ποὺ ἀποβλέπει στὸ νὰ φέρει τὸν ἄνθρωπο σὲ συναίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητάς του καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσει μέσα ἀπὸ τὴ συντριβὴ καὶ τὴ μετάνοια κοντὰ στὸν Θεό.

Ὁ Μέγας Κανὼν εἶναι ὕμνος βαθιᾶς συντριβῆς καὶ συγκλονιστικῆς μετανοίας. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ αἰσθάνεται τὸ βάρος τῆς ἀμαρτίας· ποὺ γεύεται τὴν πικρία τῆς

μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ ζωῆς· ποὺ κατανοεῖ τὶς τραγικὲς διαστάσεις τῆς ἀλλοτριώσεως τῆς ἀνθρώπινης φύσεως στὴν πτώση καὶ τὴν ἀποστασία της ἀπὸ τὸν Θεό, συντρίβεται. Κατανύσσεται. Ἀναστενάζει βαθιὰ καὶ ξεσπᾷ σὲ θρῆνο γοερό. Ἐναν θρῆνο ὅμως ποὺ σώζει, διότι ἀνοίγει τὸν δρόμο τῆς μετανοίας. Τὸν δρόμο ποὺ ἐπαναφέρει τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη κοντὰ στὸν Θεό, τὴν πηγὴ τῆς ἀληθινῆς ζωῆς καὶ τὸ πλήρωμα τῆς ἄρρητης χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

† ὁ Ν. Σ. Σ.

1. Ἡ δομὴ του

Τὸ πιὸ ἀξιόλογο καὶ περισσότερο γνωστὸ ἀπ' ὅλα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα εἶναι ἀσφαλῶς ὁ Μέγας Κανὼν. Ξεχωρίζει ἀνάμεσα στοὺς πολλοὺς Κανόνες του γιὰ τὴν πρωτοτυπία του καὶ τὴν ἑκτασή του. Ἡ ἑκτασή του αὐτὴ εἶναι 'κείνη ποὺ τοῦ ἔδωσε καὶ τὴν ὀνομασία Μέγας. Ὁ Μέγας Κανὼν εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα προϊόντα βαθιᾶς θρησκευτικῆς πείρας. Ἡ ἀξία του ἀπὸ πλευρᾶς θρησκευτικῆς καὶ αἰσθητικῆς εἶναι μεγάλη καὶ κατέχει ἐκλεκτὴ θέση στὴν ὅλη ἐκκλησιαστικὴ ποίηση καὶ τὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας. ([περισσότερα...](#))